ANUL XVI. — No. 3013

FONDATORI:
E. EMILIAN şi E. MUNTEANU

DIRECTORI: AL. MUNTEANU, N. PAPAGHEORGHE

Proprietatea:
GAZETA SPORTURILOR S. A
Inscris în reg. public. Tribunalul Ilfov Secţia I com. sub No. 282/1938

BIUROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2
Bucureşti

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAŢIUNII" SIBIU

Gazeta Sporturilor

3 LEI

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Marţi 24 Ianuarie 1939

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . . » 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari » 2000
Un număr vechiu . . . . . » 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON { Direcţia . . . 3.26.60 / Administraţia . . 3.26.60 / Redacţia . . . 3.26.69

Mic comentariu

Neseriozitate

O telegramă, din Berlin, publicată în ziarele de eri, a adus vestea victoriei lui Lazek asupra belgianului Karel Sys. In felul acesta, Lazek şi-a conservat titlul de campion al Europei la categoria grea.

Ei şi?...

Pentru noi, victoria aceasta nu are — fireşte — decât un interes documentar. Şi totuş, rezultatul acesta împrospătează, câteva detalii din existenţa boxului nostru, pe care câteva gafe de neseriozitate profesională l-au împiedicat să ajungă mai curând la realizările de acum.

Vă amintiţi, desigur, că actualul campion greu al Europei, a boxat cândva cu Spakow. Pe vremea când Spakow, muiat de o viaţă complet dezordonată avea o formă lamentabilă.

Pe ringul dela «Arenele Romane», matchul Spakow—Lazek a avut un aspect jalnic. De periferie. Deoparte, un Spakow greoiu, gras, abia putând să se mişte şi să-şi stăpânească sâfâiala respiraţiei. De cealaltă, un vlăjgan cu'n zâmbet încurcat în colţul gurii, cu braţele moi, nesigure, cu foarte vagi informaţiuni în privinţa celei mai elementare technice.

Rezultatul a fost nul. Ca şi valoarea matchului, pe care spectatorii l-au suportat cu eforturi serioase, şi cu vizibile dovezi de plictiseală.

Iată, pe-atunci, valoarea campionului de azi al Europei la categoria grea. Valoarea omului care acum două zile şi-a conservat titlul, învingând la puncte pe belgianul Karel Sys.

Intre timp, Lazek a făcut progrese. Bine înţeles. Şi-a completat informaţiunile în privinţa tehnicei. Şi a lămurit insuficienţe pe cari în matchul dela Bucureşti le-a dovedit şi celor mai nepregătiţi spectatori. S'a instruit. S'a cizelat. Dar n'a ajuns un autentic campion european. Nu a ajuns la valoarea pe care acum câţiva ani o stăpânea boxul clar, tehnic, al lui Spakow.

Şi iată rezultatele: Lazek e campion european şi continuă să-şi conserve titlul. Iar Spakow care n'a putut ajunge la recompensa unui titlu european, aşteaptă — cu vaşi speranţe — organizări noui, în cari să poată ciupi câteva angajamente.

In box, mai mult decât oriunde, neseriozitatea se plăteşte cu bani grei şi mulţi...

Dece nu se joacă football?..

Un cunoscut pe care programul duminical de football îl aduce de mulţi ani în tribunele terenurilor din Capitală, ne mărturisea eri dorinţa sa nestăpânită de a vedea iarăşi un match.

— Dece nu se organizează nimic? E destul de cald..

Declaraţia aceasta are o dublă valoare.

Cuprinde, în primul rând, dovada că footballul continuă să stăpânească massele. Şi oferă, apoi, o sugestie care nu este nici nouă, nici izolată.

In definitiv, dece nu se organizează nimic? Vremea, neobişnuit de îngăduitoare, permite disputarea matchurilor de football. Nu e nici zăpadă, nici frig. Şi totuş, ceiace s'a încercat în anii trecuţi, pe viscol şi nămet, nu se încearcă acum, când succesul este asigurat.

In această privinţă, declaraţia pe care ne-a făcut-o cunoscutul nostru, cu vechi şi trainice simpatii pentru matchurile de football, constituie o dovadă sigură.

Se vorbeşte despre grăbirea începerii sezonului oficial de football. Proectul este bun. Ar termina mai de vreme campionatul, şi ar lăsa la dispoziţia cluburilor zile libere pentru matchuri amicale.

Grupările, cari cunosc intenţiunea aceasta a Federaţiei, ştiu că în cazul când reînceperea campionatului ar fi grăbită, au nevoe de antrenament. De pregătire.

Dece nu utilizează îngăduinţa vremei, pentru această pregătire care le este necesară şi care ar aduce spectatorilor surpriza meritată a unor organizări pe cari le doresc cu sinceritate?...

George Fulga

IN FAŢA UNEI SALI ARHIPLINE

Campionatele regionale de box amator, au luat sfârşit aseară

Noui campioni ai regiunei Muntenia

Culisele

Hockeiul pe ghiaţă, cu prilejul matchurilor pentru campionatul regional cari se dispută la patinoarul Otetelişanu, oferă cele mai năstrupnice situaţii. De pildă: Venusul joacă în tricouri albe, iar Sportul Studenţesc în tricouri negre. Feraru, ale cărui principii venusiste sunt foarte vechi, joacă.. împotriva Venusului, la Metropola.

Exemplele ar putea să fie continuate. Cel mai tipic însă, ni se pare următorul: Tudor Ion, care a fost în turneu cu echipa de rugby a Stadiului Român, s'a reîntors şi şi-a reluat locul la Metropola. Adică: acum 10 zile juca sub arşiţa dogoritoare a Marocului, iar acum joacă în frigul patinoarului.

Este, orice s'ar spune, o schimbare cam bruscă şi cam mare, care nu se poate găsi prea des, şi pe care doar hockeyul o poate prilejui.

Dar, hockeyul nostru oferă şi alte situaţiuni, tot atât de năstrupnice. Iată încă una, pe socoteala căreia s'a făcut mult haz, şi care merită să fie cunoscută.

In matchul Venus — Metropola, Feraru, care după cum se ştie joacă la Metropola, purta numărul şase. Matchul a fost câştigat de Venus, cu 6-0. Adică, cu numărul pe care-l purta Feraru.

După match, un venusist râdea pe socoteala lui Fredy:

— Tu ai hotărît cantitatea de goaluri cu care să câştige Venus!..

Iar Freddy, se zice, cu un gând destul de just:

— Noroc că o echipă de hockey are numai.. 6 jucători. Dacă purtam un număr mai mare, eşea şi mai rău...

*

Campionatele regionale de box au stabilit în simpatia spectatorilor, doi boxeuri: Ion Popa, un puncheur care şi-a câştigat primele matchuri prin knock-out în prima repriză şi Puiu Obăgilă, un negricios simpatic şi şiret.

Semifinalele au pus în prezenţă pe aceşti doi boxeuri.

La început, s'a crezut că Obăgilă va forfaita.

— Are inteligenţa ringului.. a observat cineva, care scompta victoria sigură a lui Popa.

Obăgilă însă, s'a prezentat. Şi, cu şiretenia sa simpatică, a rezistat o repriză. Repriza doua a fost ceva mai grea. Popa lovea din ce în ce mai tare. Victoria sa era sigură. Obăgilă însă a încercat să i-o împiedice.. printr'un siretlic care a stârnit hazul galeriei, dar n'a reuşit să înşele vigilenţa juriului.

Prefăcându-se lovit la ceafă, Obăgilă s'a întins pe podeaua ringului, cu zâmbetul întrerupt şi mâinile întinse.

Spakow, care făcea oficiul de arbitru, l-a numărat: una... două... trei... şapte... Imediat după numărătoare Obăgilă s'a ridicat, aşteptând.. descalificarea lui Popa. Juriul însă, a adus o decizie contrară: învingător prin knock-out, Ion Popa.

Surprins de... nedreptatea juriului, Obăgilă a venit, la masa presei, să se explice şi bine înţeles să râdă:

— Dacă ştiam că mă dă învins, nu rămâneam jos. Mă ridicam şi încercam o altă lovitură la ceafă..

Castor

Aspecte

Pe stradă, furnicar de oameni. In curte, plin. Aglomeraţie până la sufocare, în sală. Arhiplin la masa presei.

Plin, plin peste tot.

Gol, numai în capetele câtorva membrii ai juriului. Dar un gol înfiorător, ca un film cu Hans Albers, ca safe-ul Federaţiei de atletism sau ca o poartă de hockey apărată de Artur Vogel...

Astăzi, «se dispută finalele».

Spectacol de gală în lumea boxului amator.

Se respectă oare vreun protocol special?

Niciunul. Sunt totuşi câteva detalii care mărturisesc că reuniunea de astăseară e mult mai importantă decât cea de ieri.

Astfel, d. Mihail Drăgoiu refuză să intre în juriu, Jim Călinescu nu se mai instalează la masa presei, amicul Grad e astăzi simplu spectator, Sandu Petrescu nu se mai vede deloc (odată cu oamenii Centralului»), iar d. Leoveanu a venit fără nici-o întârziere.

In plus, speakerul a învăţat să pronunţe corect *director de luptă*, în locul *drectorului* pe care l-a folosit în reuniunile premergătoare.

La un sunet de gong, matchurile au început.

Se boxează la minimă, dar unul din combatanţi îşi acordă maximum de importanţă. Juriul adjudecă victoria celuilalt (decizie corectă) în aplauzele foarte anemice ale galeriei care se păstreză pentru mai târziu.

Categoria hârtie.

— Nu fuma, şefule

— Dece?

— Aştia-s hârtie, şi i-au foc.

Adversarii s'au aprins totuşi şi fără chibrit, cel care s'a stins primul a pierdut.

Boxează Impăratu. La auzul numelui acesta, d. Leoveanu tresaltă (de ce?), iar d. Buzdugan îşi face socoteala: dacă-l lansea în străinătate, o să-i spun «*Ilie L'Empereur*».

Cu victoria de astăseară, mica majestate a cucerit o regiune întreagă: Muntenia. Îşi va continua marşul triumfal şi săptămâna viitoare?

Rădan are un nume mai puţin sonor, dar pumnii săi sunt mai dibaci. Invinge, ca deobiceiu, atât de clar, încât la matchurile lui, Zamfir Popazu, nu mai trăeşte emoţiile deciziilor drăgoiste.

Cel mai talentat om al serii este «pană», dar loveşte mai «greu» decât un.. «uşor».

— De câte ori îmi iese un «popă» în cale am ghinion: — şi eu la fel... — şi eu!... — şi eu tot aşa, îşi schimbă după match, într'un colţ, impresii Ioniţă Gheorghe, Mihai Spiridon, Puiu Obăgilă şi Coroedel, toţi scoşi din luptă, fără apel, de acest Harry Armstrong al boxului amator.

Sala s'a încălzit, desigur, odată ce prietenul Marc a consimţit, după un aprig proces interior, să-şi scoată fularul.

Stoianovici—Tinichez.

Primul e dur, de o duritate care încântă până şi pe Spakow, celă-

(Continuare în pagina II)

Turneul celor cinci victorii

Echipa care a jucat la Ankara şi a învins selecţionata locală cu 2-1

După cum am promis în numerile noastre anterioare, vom continua să publicăm impresii din turneul oriental.

Astăzi începem o serie de reportagii, în care eroul principal, Titel Ursache, ne va povesti cum au decurs evenimentele în acest turneu de mare succes pentru footballul românesc.

Conducătorul administrativ al acestui turneu este un sportiv, asupra calităţilor căruia nu mai trebue să insistăm.

Vechi sportiv cu state de serviciu de necontestat şi cu o experienţă pe care puţini conducători de cluburi o au, Titel Ursache este tipul ideal al conducătorului pentru expediţii de această natură.

Dar după această recentă introducere, să dăm cuvântul interlocutorului nostru.

CAP. I.

O plecare promiţătoare

Am pornit din Bucureşti cu o misiune din cele mai dificile. Federaţia noastră de football, făcea o încercare cu elemente neconsacrate în acest turneu, iar rezultatele acestor încercări erau aşteptate cu multă nerăbdare de toţi sportivii noştri. D. dr. Virgil Stelea şi subsemnatul conducând acest lot de tineri jucători, la cari se adăugaseră câţiva jucători rutinaţi, trebuia să avem o grijă deosebită. Renumele footballului nostru era în joc, iar debutanţii într'o selecţionată trimeasă pentru afirmare trebuiau pregătiţi sufleteşte pentru această expediţie.

Imediat după ce am pornit din Bucureşti, jucătorii noştri cu toate că nu făceau parte din aceiaşi grupare s'au împrietenit foarte bine, iar perspectivele acestui turneu începeau să se profileze în culori roze. Numai că trenul nostru mergea cam lent. Deranjamentul firelor telefonice determinase o întreagă perturbaţie în mersul trenurilor. Când am ajuns la Ciulniţa, unde ne aştepta Mihăilescu, trenul avea o întârziere de 2 ore.

Cu chiu cu vai am sosit la Constanţa pe la ora 2 din noapte. Plecarea vasului Basarabia fixată pentru ora 12 noaptea, s'a produs abia la 5 dimineaţa.

Marea era destul de liniştită, iar băeţii se mai luminaseră la faţă, căci teama de rău de mare îi obsedase tot timpul în tren.

Pe vas ne-am simţit foarte bine, iar la ora 2 după amiază iată-ne ajunşi la Istanbul.

Pornim imediat spre hotel, unde ne lăsăm bagajele. Luăm numai cele strict necesare pentru matchul dela Ankara unde susţinem primul joc în prima zi de Crăciun.

Trecem la Haidar-Para, unde la ora 7 seara ne instalăm în rapidul Taurus.

Este noaptea de Moş-Ajun şi băeţii noştri exersează colinde tradiţionale.

Frumuseţea obiceiurilor din ţara, pe care au părăsit-o pentru 25 de zile, tocmai în timpul acestor sărbători ale creştinătăţii, ne-a făcut să ne gândim cu oarecare melancolie la cei pe cari i-am lăsat la casele noastre. A doua zi, de dimineaţă la ora 9 sosim la Ankara.

CAP. II.

ANKARA CETATEA TURCIEI MODERNE

Suntem primiţi de un reprezentant al oficialităţii locale şi ne grăbim să ne luăm camerele în primire la cel mai de seamă hotel din Ankara.

Oraşul acesta ne impresionează foarte mult, căci în mijlocul Asiei-Mici, găsim totuşi într'un oraş modern. Mâna, creatorului Turciei moderne Ataturk se vede peste tot.

Există un cartier special al ministerelor, unul special al legaţiilor şi aşa mai departe, când ai nevoie de anumite chestiuni la organele de stat nu mai trebue să baţi drumurile kilometri întregi.

Lumea este disciplinată, iar civilizaţia ne arată amprentele în toate colţurile.

Prima zi în Ankara o petrecem mai mult în hotel. Băeţii sunt cam somnoroşi, totuşi după amiază ne

Şt. Socaciu

(Continuarea în pagina II)

Un aspect al magnificului stadion din Ankara, în timpul unui antrenament

Primul match de football al anului

Eri, la Ploeşti, Tricolor C.F.P.V. a învins Unirea Tricolor cu 3-2 (0-1)

LA OBORENI A JUCAT ŞI BOGDAN, CARE A FOST CEL MAI BUN JUCATOR DE PE TEREN

PLOEŞTI, 22 (prin telefon). — Sezonul de football ploeştean s'a inaugurat sub cele mai bune auspicii. Matchul amical dintre Tricolor şi Unirea Tricolor din Bucureşti a dat prilej unui spectacol viu, pe care l-au urmărit peste 2500 spectatori.

Adversarii s'au resimţit, fireşte, de pe urma lipsei de activitate din sezonul de iarnă. Totuşi, elanul uniriştilor a imprimat jocului un ritm viu care a făcut o bună impresie asupra publicului.

BOGDAN

Tricolor a câştigat, fără ca victoria sa să fie la vreun moment îndoelnică. Totuşi echipa a jucat cam moale, mai ales linia de atac.

La Unirea Tricolor a reapărut Bogdan, care a făcut o partidă mare. In prima repriză aripă dreaptă, în cea secundă aripă stângă, Bogdan a fost cel mai bun om depe teren, fiind animatorul întregei echipe bucureştene.

ECHIPELE

La fluerul d-lui Ionescu-Tope, echipele s'au aliniat astfel:

TRICOLOR CFPV.: Schramek; Hetzer (Szabo), Dunăreanu; Pop, Dobra, Lupaş; Dick (Covaci II), Bocşa, Covaci I (Vaida II), Mosco, Cociş.

UNIREA TR.: Ionescu; Petrescu, Iliescu; Florea, Sucitulescu, Boteanu; Bogdan (Tr. Ionescu), Dumitrescu, Alexandrescu, Alecu Andrei, Mihăilescu (Bogdan).

JOCUL

Primul goal a fost înscris de Alecu Andrei în minutul 5 al jocului. Până la pauză oborenii au păstrat avantajul.

La reluare, Cociş a egalat în minutul 55, pentruca şapte minute mai târziu, Covaci să urce avantajul la 2—1 printr'un shot plasat. Unirea Tricolor atacă şi galează în minutul 66 prin Traian Ionescu. Cu cinci minute înainte de sfârşit, o bombă a lui Cociş pecetluieşte rezultatul la 3—2.

CEI MAI BUNI

La Tricolor CFPV. am remarcat pe Covaci I, Dobra, Dunăreanu, Lupaş, Bocşa, Covaci II şi Hetzer.

Dela Unirea Tricolor am reţinut pe Bogdan — cel mai bun de pe teren — Mihăilescu, Sucitulescu, Petrescu, Ionescu, Alexandrescu, Szaba (fost la Crişana) şi Vaida II încercaţi de Tricolor CFPV, n'au dat satisfacţie.

C.A.M.T. a jucat la Tel-Aviv şi a terminat la egalitate

C.A.M.T. - Macabi 1-1

TEL AVIV, 22. (Telegramă particulară). — Eri a avut loc în oraşul nostru matchul internaţional intercluburi dintre CAMT din Timişoara şi echipa campioană a Palestinei, Macabi.

După un joc disputat partida s'a terminat nedecisă 1—1. La pauză rezultatul era 0—0. Timişorenii au jucat în formaţia următoare:

Eichler, Golgoţ, Gerber, Ilias, Cohen, Ianossy Bricher, Toth, Jijig II, Reuter, Persam.

Eri la Paris

Franţa a învins Polonia cu 4-0 (2-0)

O mare performanţă a teamului „galic"

PARIS 22. — In faţa a 30.000 spectatori s'a desfăşurat azi pe stadionul din Saint Ouen (Colombes), matchul internaţional dintre reprezentativele Franţei şi Poloniei.

Aşteptat cu un vădit interes de toate cercurile sportive franceze, partida a prilejuit o luptă strânsă. Scorul este prea sever, dat fiind că polonezii au jucat frumos, au fost însă ineficaci, şi au fost depăşiţi în tehnică de reprezentanţii cocoşului galic.

Un match însă presărat de faze frumoase, cari au fost des aplaudate de spectatori.

In prima repriză, au marcat Veinante şi Heisserer, iar în secunda Zatelli şi Veinante.

Au jucat excelent dela învingători Veinante, Zatelli, Llense, Vandooren şi Jordan.

Dela polonezi au muncit mult Dytko, Wilimonsky şi Piatek.

Elveţianul Jordan a condus următoarele formaţii:

FRANŢA: Llense, Vandooren, Mattler, Bourbotte, Jordan, Diague, Aston, Ben Barek, Zatelli, Heisserer, Veinante.

POLONIA: Mrugala, Szeczepaniak, Tworz, Lora, Nyc, Dytko, Wostal, Piatek, Matyas, Willimonsky, Wodarz.

Menzel a câştigat campionatul dela Bremen

BREMEN 22. — Rezultatele finale ale campionatelor internaţionale de tennis pe teren acoperit sunt următoarele:

Simplu domni: 1. Roderich Menzel (Germania); 2. Henner Henkel (Germania). Finala: 6-4, 7-5, 6-4.

Simplu doamne: 1. Wheeler USA; 2. Somogyi (Ungaria). Finala 6-4, 6-4.

Dublu doamne: Hamel, Wheeler (Germ.-USA); Somogyi, Kovac (Ungaria-Iugoslavia) 6-4, 6-3.

Banchetul în onoarea d-lui V. V. Tilea

Astăzi are loc la restaurantul «Splendid Park» banchetul pe care federaţia română de football îl oferă d-lui V. V. Tilea, fostul ei preşedinte şi actual ministru al României la Londra.